

תת"ע 5027/01/19 - מדינת ישראל נגד לב קורצ'בניק

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5027-01-19 מדינת ישראל נ' לב קורצ'בניק
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לב קורצ'בניק

הנאשם

הכרעת דין

1. ראשית דברי:

הנני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

2. נסיבות המקרה:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 21/6/18 בשעה 08:26, נהג בכביש 4 מכיוון צפון לכיוון דרום וקיפח זכות אדם להשתמש שימוש מלא בדרך בכך שעקף מס' רכבים וסטה שמאלה לנתיב השמאלי, זאת בניגוד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961. (להלן: "התקנות").

3. דין והכרעה:

במקרה דנן, ובעיקר באמצעות סרטון הוידאו ממצלמת הרכב אותו צירף הנאשם, אין חולק כי הנאשם נסע בנתיב הימני ביותר ועקף טור שלם של רכבים ובשלב מסוים סטה שמאלה ונכנס לנתיב המיועד רק לנסיעה ישר. המחלוקת היא האם בפעולתו קיפח הנאשם את זכותו של נהג אחר שנסע בנתיב אליו נכנס הנאשם, כלשון התקנה דלעיל.

לעניות דעתי, לא הוכיחה המאשימה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם קיפח זכותו של נהג אחר שעה שנכנס לנתיב השמאלי:

ראשית, מעיון בנסיבות הדו"ח, אין כל אזכור לכך שהנאשם נדחף לנתיב השמאלי, או שכתוצאה מהשתלבותו בו

גרם להאטה של הרכב לפניו הוא נכנס או להפרעה באופן כלשהו. שכן, השוטר בדו"ח (ת/1) רשם בעצמו כי הרכבים עמדו בפקק. באם עמדו הרכבים בפקק, קשה להסיק כיצד יכל הנאשם לקפח זכותו של אחד מהם.

שנית, בהקשר זה אף לא צוין ע"י השוטר שהרכב שנסע בנתיב השמאלי בלם או שינה מאופן נהיגתו או מהירות נסיעתו כתוצאה מהשתלבות רכב הנאשם בנתיב הימני (**תת"ע (תעבורה חי') 4927-03-19 מדינת ישראל נ' איילת טפירו (נבו 12.02.2020)**) ובכך נחלשת עוד יותר גרסת המאשימה.

שלישית, מצפיה בסרטון האירוע ממצלמת רכבו של הנאשם, עולה כי אכן הנתיב היה עמוס מאוד והנסיעה בו איטית. עם זאת, עולה כי הנאשם הצליח להשתלב במרווח טבעי שנוצר בנתיב העמוס בין שני רכבים ולא ניתן להבחין האם ובאיזה אופן הופרעה נסיעתו של הרכב לפניו השתלב הנאשם, דהיינו האם נאלץ לבלום נסיעתו או לסטות, וכאמור לעיל, הסיכוי לכך נמוך לאור העומס בנתיב.

רביעית, עולה מהסרטון כי השוטר עמד בתחנת האוטובוס שלפני מקום האירוע ובמרחק ניכר ממנו, ולאור העומס בנתיב והעובדה כי נסעו בו רכבים גבוהים כגון משאיות, קשה להסיק כי השוטר יכל באופן ברור להבין כיצד קופחה זכותו של הרכב לפניו השתלב הנאשם, וראיה לכך היא העובדה כי הדבר אינו מפורט בדו"ח עצמו כאמור לעיל.

4. סיכומו של דבר:

מאחר ונטל השכנוע רובץ לאורך כל הדרך על כתבי המאשימה, וזו נתמכת ע"י גרסת השוטר כעדות יחידה בלבד, לא ניתן לשלול גרסתו של הנאשם לפיו לא קיפח זכותו של אחר תוך כדי השתלבותו בנתיב הנסיעה. משכך, הגעתי למסקנה כי אין מקום להעדיף גרסה על פני רעותה ויש מקום במקרה דנן לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תשלח העתק מהכרעת דין זו לצדדים.

ניתנה היום, ד' תמוז תשפ"א, 14 יוני 2021, בהעדר הצדדים